

Rozhovory se životem

44

OBSAH

Dopis duchovního učitele Harduse-----	4
Překážky na duchovní cestě-----	5
Emanuel: 40 myšlenek o moudrosti-----	16
Několik slov na rozloučenou-----	26

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

DOPIS DUCHOVNÍHO UČITELE HARDUSE

Náš milý bratře Františku!

Hned na počátku ti vyřizuji přání požehnání od Pavly! Je překvapena, jak se obětuješ pro pokračování jejího díla. Máš jen tak dál pokračovat, je to teď tvoje práce! Až se zase setkáš s přáteli v Čechách, vyřid' jim mnoho srdečných pozdravů. Je stále s tebou i s nimi. Velkou radost mají všichni vaši duchovní průvodci, mají radost z toho, že pramen duchovní potavy nevyschl a proudí dál!

Pavla nechává pozdravovat Vašeho syna a také jeho Gerdě vyřid' srdečný pozdrav.

Milí přátelé!

Laurentius mi dal za úkol, abych vám předal několik duchovních myšlenek. Z nich poznáte, že život po překročení prahu onoho světa pokračuje bezprostředně dále. Šťastní jsou ti, kteří si to uvědomují a podle toho žijí.

Laurentius se snaží vybudovat úzké spojení s vašimi duchovními průvodci, a tím i s vámi. Považujte to za znamení, že čistí Boží poslové pracují u vás i nadále. Každé Boží stvoření musí mít jistotu, že se o ně jeho duchovní průvodci postarají. Tuto pomoc a vedení dostanete, když na ni věříte a když se necháte vést. Tak to má být i v budoucnosti.

I když se změní vnější situace, Stvořitel zůstává stále stejný. Každé lidské stvoření je jeho dítětem, proto chce mít jednou zase všechny ve své blízkosti. Poslové Boží lásky je vedou vědomě k Němu blíž. Proto záleží na vaší dobré vůli, jak si osvojíte ony moudré myšlenky, které vám předal duchovní bratr Emanuel. Jestliže budete podle nich žít, budete z nich mít užitek. Pak se zase všichni i s Pavlou sejdem v Boží říši.

PŘEKÁŽKY NA DUCHOVNÍ CESTĚ

přednáška sestry Ingeborg

PŘEKÁŽKY – odkud pocházejí? Odkud a od koho přicházejí? Přicházejí zvenčí, nebo leží v člověku samotném? Protože se jedná o překážky na duchovní cestě, nemohou pocházet od našeho Otce nebeského. Bůh nám nikdy nebude klást do cesty těžkosti, protože chce, abychom se vrátili k Němu! On však může překážky ponechat, například proto, aby vyzkoušel, jak hluboká je už víra a důvěra člověka, co se již naučil a jak důležitý je pro něho návrat k Otci nebeskému.

Tvůrce nám však nepředkládá žádný časový plán toho, jak dlouho má trvat náš návrat. Chtěl by sice, aby se odpadlé děti k Němu vrátily co nejrychleji, nebrání nám však, pokud se té nejkratší, ale velmi příkře a namáhavé cestě vyhýbáme a jdeme raději po časově mnohem náročnější pohodlné silnici se serpentinami. Každý škodí jen sám sobě! Boží poslové jsou ale připraveni kdykoli nám pomoci, aby byl náš návrat co možná nejrychlejší, pokud ovšem jejich pomoc přijmeme a jejich rady následujeme.

Protože překážky nepocházejí od Boha, musíme si být vědomi toho, že Lucifer, padlý anděl světla, má největší zájem naši cestu domů zpomalit, když už ne úplně znemožnit. Takových překážek existuje mnoho, a proto svedený člověk snadno podlehne negativním vlivům. Pokušiteli velmi vyhovuje, když člověk existenci Boha popírá nebo když se o ní pochybuje, když hledáme zlo usazené jen v nás nebo když se ďábel považuje jen za alegorii, jak učí některé esoterické skupiny.

Mnoho duchovních křesťanů si také stále ještě neuvědomuje, že vnitřní nebo vnější překážky člověka jsou zapříčiněny jím samým. Někteří sice naříkají na časté útoky, nechtějí si však přiznat, že podlehli vlivům negativních sil, a rozhořčeně odmítají odpovídající upozornění slovy: Já přece ne!

Dokud jsme ještě nedosáhli vlastní dokonalosti, bude se stále stávat, že se dostaneme do léčky. Nejsnadněji se to daří přes hmotu.

Čím více však vysíláme světlo, tím lépe jsme chráněni před negativními silami. Také je včas rozpoznáme a můžeme se proti nim bránit.

Oblíbená metoda negativních sil je např. snaha krást nám čas, odvrátit nás sváděním od podstatného k nedůležitému, nutit nás do hektického spěchu. Právě toto je jedna z hlavních překážek na naší světlé cestě. Stresem se zatěžují nervy a vznikají tak mnohé tělesné disharmonie. Všeobecný nedostatek času nám brání v duchovní cestě, vše ostatní se pro nás stává důležitější. Zkrátka promarníme svůj čas.

Dnes budu mluvit o pozemském pojmu. Budete se ptát: Jak je možné, aby Helia Mer mluvil o nějakém pozemském pojmu?

Ale slyšte nejdříve moje myšlenky a pak o tom přemýšlejte. Pokud jste přemýšleli v souladu s vůlí Boží, poznáte, že to s vámi myslím dobře a čestně!

Onen pojem je: Tvoje rozdělení času.

Pokud mně namítneš, že nemáš čas o duchovních věcech přemýšlet, číst nebo dělat něco podobného, pak se trochu zamysli a zeptej se sám sebe: Co všechno mi tak zabírá můj čas a pozornost? „Povinnosti,“ říkáš. „Dobře“, odpovídám, „ale není lepší, když je veškerá tvá vědomá činnost živena božským zdrojem poskytujícím životní sílu?“

Pro tvou práci, tvou činnost, tvé konání, pro tebe jako člověka a jako duši a ducha je výhodnější dostat od božské síly ty impulzy, které jsou poskytovány tomu, kdo o ně prosí. Ušetříš si tím mnoho chybných cest, mnoho omylů, hodně negativního bloudění. Především ti ale jde práce lépe od ruky a ty si také ušetříš čas.

Vaše přísloví „Když se chce, tak to jde!“ je pravdivé, protože jak a kde chceš působit, co chceš bezpodmínečně prosadit, na to si musíš ušetřit čas. Záleží tak jen na tvém rozdělení času!

Je to od tebe ubohá výmluva, když řekneš, že nemáš čas žít podle duchovních pravd, jak je my učíme! Pro tebe to teď ještě není pochopitelné, ale ty si tím vystavuješ to nejhorší vysvědčení. Neboť co by ti bylo platné, kdybys mohl mít celou pozemskou materii – kdyby to bylo možné – ale brána ke světlu by ti zůstala zavřená?

Proto se snaž vyšetřit čas na duchovní cestu a na učení Ježíše Krista! Začni denně věnovat půl hodiny Bohu. Dělej to s veškerou láskou k Němu a s tvou co největší možnou pozorností!

Nehledej ale Boha v okolí, v okolním světě, tam Ho nenajdeš. Hledej Boha v sobě, ve svém nitru, ve své Boží jiskře! Pak se dočkáš odezvy.

Pokud nejsi ještě tak daleko, aby se v tobě rozezněla ozvěna, pak hledej plody ducha, které znáš a které se zde nazývají láska, klid, harmonie, laskavost, pokora, dobromyslnost, milosrdenství a podobně. Začni tím, že zdokonalíš svoji mravní čistotu. Tu přines Bohu, tvému Otci, ve svém nitru, neboť ona je odrazovým můstkem, aby v tobě mohly zráti plody ducha.

Učiň to! Neboť takové jednání je pravá modlitba a každá pravá modlitba bude docela jistě vyslyšena, když vytrváš. Tak si ušetřený čas u Boha neilépe uložíš.

Půl hodiny denně vyšetřit pro Boha? Pro někoho je to příliš málo, jiného to možná odstrašuje. Tenhle minimální program však znamená čtvrt hodiny modlitby ráno a večer. Přesto by se měl duchovní křesťan také během dne vícekrát vědomě spojit se svým duchovním průvodcem nebo s jinou vyšší bytostí. Stejně tak by měla zbýt doba nutná pro večerní ohlédnutí se za dnem, pro pravidelné zkoumání svědomí!

Náš milý duchovní učitel Emanuel nám svého času předal 40 myšlenek o moudrosti. Najdete je také v tomto sešitě. Jestliže si každý večer před spaním vzpomenete alespoň na jednu z těchto myšlenek, bude to pro vás velmi prospěšné!

Mohu jenom potvrdit, že když se denně vícekrát vědomě spojíte s duchovním božským světem, znamená to zřetelný příliv energie. Tím vyřídíte osobní nebo pracovní povinnosti s menší námahou, mnohem koncentrovaněji, lépe a v kratší době.

Ale negativní síly nám samozřejmě chtějí namluvit, že modlitby, zabývání se duchovním a podobně, jsou ztracený čas. Chtějí nás vehnat do stálé časové tísně. Tím jsme nejen ve zvýšené míře ohroženi nehodami, ale jsme také náchylní k řadě chyb, například zapomínáme, založíme věci a tak dále. Pak právě ztratíme mnoho času, protože hledáme třeba založené klíče. Jestliže jednáme vědomě, podobným těžkostem se vyhneme.

Kdyby žáci a studenti věděli, že pokud poprosí o pomoc seshora, tak že zvládnou nastudovat látku a připravit se na zkoušku podstatně snadněji a lépe (tohle jim nikdo ve škole neradí), pak by nebyli večer úplně vyčerpáni. Stejný postup platí i pro zaměstnání.

K překážkám špatného rozdělení času také patří šlendriánství, pohodlnost, život bez denního režimu nebo bezmyšlenkovité lelkování. Člověk si má sestavit pořadí svých denních aktivit. To má samozřejmě co do činění s „duchovní silou vůle“.

Jsou např. bratři a sestry, kteří sice vědí, že spánek před půlnocí je obzvláště cenný, ale vynaloží přesto příliš málo síly na to, aby si svůj čas rozdělili. Pokušitel jim vnukne, co musí ještě před usnutím nebo také před setměním bezpodmínečně zařadit. Nehledě na to, že je možná zláká zajímavý televizní program, o kterém si člověk myslí, že ho musí bezpodmínečně vidět. Na duchovní cestě je také překážkou **chybějící rozumová kontrola.**

K dalším důležitým překážkám na duchovní cestě patří **špatná výživa** – nemáme dostatek vědomostí, chybí nám vůle k překonávání špatných stravovacích návyků, neumíme se vzdát nebezpečných labužnických radostí a tak dále. Mnozí si myslí, že si mohou prosbou o požehnání přijímané potravy ušetřit rozumovou kontrolu při výběru jídel, což je samozřejmě osudový omyl.

Nadváha se dnes stala rozšířeným rizikovým faktorem. Mnoho žen nařiká na „pneumatiky“ kolem svého pasu. Zatímco tisíce lidí na světě denně hladoví, najdeme u nás v rostoucí míře již u dětí začínající obezitu, provázenou nebezpečím různých civilizačních chorob. Při určité námaze však i dnes existuje možnost stravovat se zdravě a podle Boží vůle bez jedů, které nepochybně jsou v mnoha nabízených škodlivých a zcela zbytečných poživatinách a potravinách. Musíme ale na to vynaložit trochu více peněz a času, protože se nemůže nakupovat v nejbližším supermarketu.

K tématu výživa bych chtěla uvést stanovisko našeho dřívějšího **duchovního lékaře Ulfa**, který takto odpovídal na semináři v srpnu 1981:

Otázka: Jaké jsou nejdůležitější základní potraviny pro ducha a tělo?

Ulf: Zapomněli jste na síly duše, jimiž můžete ducha povznést směrem: „Můj Bože, k tobě blíž!“ Chtěl bych ale úplně jasně konstatovat: Existují různé základní předpoklady pro vyšší vývoj a pro zdraví těla.

Všeobecně platí, že když je člověk na nižším vývojovém stupni, cítí se opravdu dobře, ve své kůži, jak lidé říkají. Tak může spořádat hořry jídla, může sníst, co jen hrdlo ráčí, a přesto neonemocní. Nemůže se přejíst. Proč? Protože stojí na vývojovém stupni, který je právě přizpůsoben zemi, přírodě. Takový člověk pak dříve nebo později rychle umírá, neboť má nadmíru namáhané orgány. Ty se pak zhroutlí.

Jinak je tomu u toho, kdo se snaží o duchovní vývoj i u svého těla. A zde to jde postupně takto: Nejdříve mu nechutná jedno nebo druhé.

Zkouší přejít na jinou oblast. Dostane všechny možné záchvaty nemoci. Tento orgán vypoví – je nutná operace – přesto nic nepomůže. Například se odstraní ledvina. Tady nic nepomůže, protože výživa je špatná! Začne tedy přemýšlet. Namáhá se a hledá. Nejdříve hledá jen u svého těla, protože chce být zdravý.

Ale hybné síly jsou síly duševní, ty vysílá duch, a tak začne postupně přemýšlet: tohle je dobré, to je špatné. Pomáhá mu jeho duchovní průvodce, je přiveden k písemným pramenům, jsou mu poskytnuty různé jiné možnosti. To jsou všechno případy, které jste již sami mnohokrát zažili.

Podstatné je ale toto: Když člověk dosáhne jistého stupně a jeho tělo se pomocí vlastní vůle částečně pročistí, tak už mu najednou jedno nebo druhé nechutná. Hardus říká: Tak jako pravda je u zdroje, u pramene nejčistší, tak i strava je u člověka blížícího se k prameni poznání čistá a jednoduchá.

A teď se ptáte: Co pomáhá tělu k dosažení duchovního vývoje? Úplně jednoduše: Všechno to, co Bůh, náš tvůrce, nechává v přírodě růst na duších přírody. Vše to, co je jen příroda, to je to nejlepší, to je nejvhodnější. A ne to, co člověk krmí a pak zařízne, poté peče, dusí, „vylepšuje“. To není dobré! Proč? Protože – mám příkaz to říci bez obalu – v tom okamžiku, kdy zvíře, jedno jaké – vepř je pro váš zdravotní stav nejhorší, protože je všežravec – tedy v tom okamžiku, kdy zvíře zaříznete, použijete střelnou zbraň nebo sekyru, to je všechno to samé, v tom okamžiku nastupuje účinek šoku. Působením šoku se krev srazí, duše se vyžene z těla a okamžitě začíná proces rozkladu.

*A teď vás chci vyburcovat, zhrozíte se: **Vždyť vy jíte mrtvolý!** V tom okamžiku se již vyvíjejí mrtvolné jedy. A tyto mrtvolné jedy začínají účinkovat. Teď se dostanu k tomu, abyste všemu porozuměli. Všichni právě nejsou ještě tak daleko, že se masa štítí. Takže se nyní rozvíjí chuť. Proč? Určitý člověk je např. přitahován k vepřovému masu, všechno ostatní jde stranou. Jen vepřové mu chutná. Proč? Protože tyto jedy, mrtvolné jedy jsem je nazval, jsou jedy náruživosti.*

K těmto jedům patří také nikotin, alkohol, omamné jedy apod. Tyhle látky jsou příčinou úpadku lidstva na Zemi. Lidé se stávají požívační. A maso je v každé formě těžké, přestože jste rozdílně vyvinuti. Moji milí přátelé, nemějte mi to za zlé, ale maso v každé formě žádá zabíjení, a to není správné.

*Máte sice pravdu v tom, že zvíře je vám podřízené. Duše zvířete se permanentně vtěluje. **Ale pokud se chcete vyvíjet výše, nebudete zabíjet, budete také ve zvířatech vidět níže vyvinuté duše, které jsou i vašimi bratry a sestrami!** Tak jim také nebudete sahat na život.*

Je třeba se vrátit k tomu, že máme jíst plody přírody ve formě, v jaké vám je Bůh dal. Lidstvo je zkažené, to víme. Chtěl bych ale říci, že k dalšímu vývoji jsou potřebné zejména tyto přírodní produkty: vlašské i lískové ořechy, mandle, med, obilná zrna, lněná semínka a mnoho dalších. Všechno to, co má v sobě ještě klíček. Neboť to dává aktivní sílu pro působení ducha, umožňuje čistý tok myšlenek a vy si tak ušetříte mnohou zkoušku. Protože nebudete konfrontováni s nízkým, s jedy náruživosti.

Dozvěděli jste se radu duchovního lékaře a víte také, proč je dokonce pro mnohé duchovní křesťany obtížné vzdát se masa: Protože se jedná o **jedy náruživosti!**

Je snadné si představit, že **mrtvolné jedy jako součásti stravy jsou důležitými překážkami pro duchovní vývoj**, že nás činí náchylnějšími k útokům negativních sil a my jsme pak méně odolní proti všem druhům nemocí. Ale vždyť máme svobodnou vůli, abychom buď následovali dobře míněnou radu, nebo nadále putovali dlouhou serpentinou směrem k dokonalosti. Na ní však postupujeme kupředu jen šnečím tempem!

Mnozí bratři a sestry si už možná dali dobré předsevzetí, na příklad na začátku roku, že se vzdají všeho, co škodí duchovnímu vývoji. Že překonají špatné zvyky. To platí nejen pro příjem jedů náruživosti, ale i pro kouření a ostatní nectnosti. Ale dobrá předsevzetí změnit chování jsou opět rychle zapomenuta – podporována negativními vlivy.

K tomu bych chtěla uvést několik myšlenek Božího posla, který řekl přes médium Marii 21. září 1985 mimo jiné následující:

Otče, Tvá svatá vůle ať se stane všem Tvým dětem! Bud' s námi, naplň lidské děti opravdovým přáním, aby plnily Tvou vůli.

Podívejte se, milé děti, víme přesně, jak je těžké v této době být vždy v souladu s Boží vůlí ,nahore'. Pokušitel usiluje každou hodinu o to, aby lidi – a nejen lidi, kteří žijí na Zemi, ale také jedince, kteří již přešli do onoho světa – veškerou lži, všemi léčkami zničil.

Vidíme tento boj. A pokud cítíte, že je těžký, pak buďte o to více připraveni přijmout to, co On, Veliký, nekonečně moudrý pro vás připravil. A to je Jeho láska, to jsou cesty, které On vám urovnává, abyste přišli za Ním, abyste našli domov v domě našeho Otce.

Dobře vím, že je mezi vámi mnohý, kdo to chce, ale jemu samotnému se to nedaří. Říkám vám, podaří se vám to, když vy sami budete chtít a svou vůli podvolíte vůli Otce!

Uvědomte si: Jsme pověřeni vám vždy, každou hodinu pomáhat. Ale vy vždy znovu zapomenete, co jste si během společného pobytu tady u nás předsevzali. Zapomínáte, že máte možnost poprosit, zavolat, pomodlit se! A když pak přijдете na to, že jste opět zapomněli, pak vám vnuknou negativní síly myšlenku výmluvy, proč se to nepodařilo.

Děti, řeknu vám, takhle to nemůže jít dál. Tak se k cíli nedostanete, když budete sami sebe neustále omlouvat. Přiznejte si, co nebylo správné, usilujte o to, abyste nesprávné jednání napravily! Nechtějte se omlouvat: „Ano, bylo to tak těžké, nemohlo to být, neměl jsem čas, neměl jsem ten správný nápad...“

Milé děti, vy samy budete jednou, až přejдете do onoho světa, říkat: „Jak jsem byl slabý, jak jsem byl nemožný, protože jsem nechtěl pochopit, co bylo v mém životě špatné, protože jsem si vždy našel výmluvu, abych všechny ty chyby, všechna ta pochybení pěkně zakryl.“ Ano, musíte se učit poznávat a pak nepotřebujete stále zoufale volat souseda a říkat: „Ty, to se mi stalo a to se stalo, a, a...“ Ne! Zvedněte ruce, pošlete nahoru myšlenku: „Pane, dej mi sílu! Dobrotivý Otče,

odpušť mi a pomoz mi ve všech mých potížích!“ Brzy poznáte, že je vám pomozeno a že dostanete opět sílu a odvahy.

Musel jsem vám to říci, protože mezi vámi jsou někteří stále slabí, protože se nemohou vzchopit, aby poprosili o pomoc, aby se pomodlili. Amen.

Poznat vlastní chyby, které nám brání v duchovním vývoji, je tedy často těžké, protože náš pohled není objektivní. Je lehčí odkrýt chybné chování u jiných, a to pak posuzovat nebo odsuzovat. Mysleme na zákon zrcadlení, podle něhož se nám v chybách odkrývaných u jiných ukazuje něco, v čem jsme se možná sami ještě nepolepšili!

Tím se dostaneme k oné první příčce na vývojovém žebříku, **k pokoře, k odvaze sloužit**. Také duchovním křesťanům hrozí nebezpečí nedostatečné pokory, a to jim brání v duchovním vývoji. Někteří bratři a sestry mají jen málo sebedůvěry, nejraději by chtěli zalézt do „myší díry“. Existují ale také lidé, kteří svou předstíranou pokoru rádi ukazují před druhými. Naproti tomu jiní mají sklon k domýšlivosti, považují se za něco lepšího než ostatní, protože jim byla udělena milost vědět už o trochu více než velká část lidí. Ale jeden řecký filozof prohlásil již před více než 2000 lety: „Čím více víme, tím více víme, že nic nevíme“, a sice také o nás samých!

Chybějící poznání sebe sama je také překážkou na vývojové cestě nahoru. Od čínského filozofa Laoc'e, který žil kolem roku 600 př. K., pochází výrok: „Kdo zná lidi, je moudrý. Kdo zná sám sebe, je osvícený!“

Jako pozemšťané jsme často slepí k našim osobním chybám, nevidíme „trám“ v našich očích, natož abychom se vyznali v naší duchovní minulosti, uvědomili si, jaké předešlé činy jsme asi vykonali, které způsobily to, čím jsme dnes. Zemřelý bratr Siegfried, když k nám byl při poslední pobožnosti přiveden, řekl: „Podstatný okamžik v každém lidském životě je ten, kdy člověk pozná, kým je v duchovní podobě.“ Na co bychom měli být proto jako malí pozemští človičkové domýšliví?

V poselství **Helia Mer**, předaného prostřednictvím média Marie, bylo o pokoře řečeno 7. srpna 1986 mimo jiné následující:

„Řekl jsem vám již, že negativní síly se stále snaží lidi, kteří jsou vedeni ke světlu nebo sami chtějí ke světlu jít, uvést v omyl. Negativní síly nemají rády skutečnost, že člověk je konečně tak daleko, aby se od nich mohl osvobodit, a že poznal to pravdivé, to pravé. Ted' vám řeknu: Buďte opatrní! Být pokorný, to je pro člověka nekonečně těžké. A přece je to jediná možnost, jak neklesnout!

Podívejte se: Matka Marie uměla ve své nadměrné pokoře vše zvládnout. A věřte mi, nebylo toho málo. Lucifer dobře poznal, že vysílá velké světlo, třebaže mu nebylo dáno poznat, kdo je ona a kdo je její syn. Přesto věděl, a to ho úplně zmátlo, že je to velké světlo. A on a jeho pomocníci se snažili toto velké světlo zhasnout. Ale to se nepodařilo. Proč?

Protože matka Marie byla vzorem pokory! Vše, co by jí bylo nabízeno, bylo pro ni zbytečné. Ve své pokoře se vždy řadila dozadu, nic ze sebe nedělala. Poznala, že ve srovnání s Velkým není ničím. Cítila se vždy jako zrnko prachu.

Uvědomte si: Lidé, kteří jdou duchovní cestou, musí žít v pokoře! A všichni ti, kteří jdou na cestě s lidskou domýšlivostí, půjdou jednou do temných sfér!

Věřte mi, děti, pokora vyzařuje světlo! Pýcha patří temnotě. Pýcha přivedla k pádu ty, kteří chtěli být víc, než byli. Říkám vám: Zůstaňte pokorní na své cestě! Je to velká zkouška a vy zažijete, že všichni ti, kteří se považovali za velké a silné, kteří se drali do popředí, aby byli ostatními obdivováni a aby jim bylo záviděno, se dostanou do temných sfér.

Uvědomte si, že na tomto vašem světě kdekdo chce být víc než ten druhý – lepší, krásnější, čistší, Bohu podobnější, protože si myslí, že šel tou pravou cestou. A přece touto cestou jde jen tehdy, když si je vždy vědom, že on není nic. Jinak nemá Boží ochranu. Jak by Bůh mohl chránit toho, kdo je domýšlivý? Jak by mohlo světlo zářit nad tím, kdo na sebe přitahuje tmu?

Mysleme na Matku Marii, když nás zase jednou „pálí dobré bydlo“, když se cítíme dostatečně „moudří“, protože máme trochu větší rozhled. Spojme naopak větší zodpovědnost s vědomostmi, seznamujme s nimi také jiné bratry a sestry, jakmile touží po novém poznání, a neponechávejme si egoisticky poznané pravdy jen pro sebe.

Také je důležité si sám před sebou i před ostatními odvážně přiznat vlastní chyby, nesnažit se je omlouvat, ale analyzovat je a učit se z nich. V lásce, bez domýšlivé blahosklonnosti bychom měli pomáhat ostatním bratřím a sestrám odstraňovat jejich vlastní chyby.

Poté, co nám milí duchovní přátelé vyjevili, že si nejsme vůbec vědomi milosti, že smíme jít duchovní cestou, chtěla bych ještě nakonec předat poselství od Helia Mera, a sice z 30. května 1987 o vděčnosti:

Dnes chci mluvit o vděčnosti. My, vaši duchovní učitelé, nečekáme na vaši vděčnost, ale přesto se jí máte učit, neboť vděčnost je nutná pro každou rozvíjející a učící se duši!

Poděkuj dárci všeho dobrého, Bohu, jehož vyslanci jsme. My sami nepotřebujeme žádný dík. Stačí nám, když potkáme duše, které jsou ochotné přijmout naše slova.

Dáváme ti klíč, pokud ho použiješ, můžeš s ním otevřít pokladnici všemohoucí všelásky. Pokud jsi to udělal, dostaneš se k těm, kteří čerpají ze zdroje všemoudrosti, a proto mohou v duchovním snažení vychutnat působení lásky.

Jsmo vděční za každou duši, která míří k nám, ty ale máš svůj dík věnovat Bohu. Je to On, kdo se k tobě osobně sklání dolů, aby přijal tvůj dík. My to nesmíme dělat, neboť náš úkol spočívá v tom, že vám máme v lásce sloužit!

Pokud se chceš jako pozemská duše rozpínat, můžeš počítat s naší pomocí, jestliže ses naučil vděčnosti. Pak jsme stejného smýšlení, které proudí ven ze srdce přeplněného vděčností.

Nevděčnost je tedy závažná překážka na naší vývojové cestě a má příbuzné rysy s pýchou. Vděčnost by měla také ve všedním životě patřit k našemu samozřejmému návyku. Začneme ráno, když smíme opět procitnout, když znovu smíme vstát, když je nám poskytnut nový den k bohublému jednání, neboť nic není samozřejmé! Musíme být vděční, že máme úkol – v rodině, v povolání, ve společnosti. Ale musíme být vděční i ve všedním životě, vděční například prodavači, který nás obsluhuje, uklízacímu personálu a mnoha dalším. Často neuvidíme takovým bratřím a sestrám dostatečně vyjádřit svůj dík, a tím ohodnotit jejich práci. Budou mít z vděčnosti, z poděkování radost a bude to pro ně také uznání a pochopení jejich práce.

Já sama jsem tvůrci vděčná, že jsem směla o tomto tématu pojednat a jsem vděčná, jestliže jsem tím mohla posloužit dalším bratřím a sestrám!

EMANUEL: 40 MYŠLENEK O MOUDROSTI

- 1.** Když jdeš do sebe a vidíš sám sebe svým duševním okem, když se stáhneš do svého nitra, pak se dozvíš od své duše a ducha, jaký máš být a jaký být můžeš: láskyplný, věrný, dobrotivý, Bohu oddaný, nezištný, ochoten pomoci všem sestrám a bratřím ve všech životních situacích. Máš být také tolerantní k rozmanitým názorům druhých, avšak odmítavý vůči nepravdám a satanskému svádění. Když něco podobného odhalíš, je tvou povinností své sourozence před tímto nebezpečím varovat. Zůstávej zejména v důležitých životních situacích mírný, klidný, vyrovnaný a silný! Pomáhej ze všech svých sil svým slabším bratrům a sestrám tak, jak jsi toho nejlépe schopen: pravdivými slovy, správnými činy, energií a také duchovním světlem se dostat z temnoty, jak jsi toho nejlépe schopen. Potkávej nespravedlivost a pokoření s porozuměním, s vědomím, že se všechno změní na

bohulibé, dobré a že při tvojí dostatečné trpělivosti a důvěře vždy spravedlnost Boží prozíravosti zvítězí.

2. Skrze tvou činnou lásku k bližnímu a vroucí víru v Boží lásku, skrze tvoji víru a lásku ke Kristovi, stejně jako k tvému duchovnímu průvodci a všem ostatním dobrým duchům ochotným pomoci můžeš vybudovat most do světlého onoho světa. Po něm nás můžeš dosáhnout a my také tebe dosáhneme.

Zapamatuj si: Čím jednodušeji žiješ, čím jsi prostší, přirozenější a více milující, tím lépe poznáš svoji vnitřní duševní osobnost!

3. Zapamatuj si: Všechno, co tvůj Tvůrce od tebe, svého stvoření očekává, je odevzdání se lásce k Němu plnou silou tvého vědomí. Neboť tvůj Tvůrce je čistá láska, a z této čisté lásky stvořil i tebe. Všechny Jím stvořené zralé děti milují Boha, znají Boha a plní jeho vůli tím, že mu nezištně slouží.

4. Uvažuj: V Božím vědomí spočívá základ tvé dokonalosti. V Božích očích a v Jeho věčném myšlení nejsi od Něho odpadlý, zmatený, hříšný pozemšťan, ale Jemu podobný věrný obraz. Uvědom si to a žij podle toho!

5. Činnost tvého Tvůrce je v pravém smyslu slova vyjádřena: milovat!

Pro tebe to znamená: Když v Božím duchu miluješ tak, jak jsi schopný ve svém stupni vývoje, pak žiješ v Bohu. Neboť potom pochází každá myšlenka, každé chtění a konání od Boha, a ne od vnějšího rozumového myšlení, chtění a konání. Když jsi naplněn takovou láskou, dostanou se tvoje duše a duch do tak vysoké vibrace, že je nic satanského, disharmonického nemůže vyvést z duchovní Boží rovnováhy.

6. Uvědom si svoji pravou hodnotu! Z hlediska Stvořitele jsi především bytost, která je v důsledku svého odklonu od Boha podrobená

duchovním zákonům a nakonec inkarnovaná v pozemské tělo. Nechej svoji duši a ducha skrze tebe, pozemského člověka, tak zářit, aby z toho měli tvoji sourozenci duchovní užitek.

7. Jako zralý, citlivý člověk buď vnímavý ke své Boží jiskře v sobě! Nedovol dobrovolně nikomu, aby tě odvrátil od tvé cesty k pravdě, k poznání a hlavně k rozvinutí světla lásky!

8. Soustřeď celé své bytí na lásku Boží! Buď dobrovolně Jeho dítětem! A proto také dobrovolně podříd' svou osobní vůli vůli Boží! Pak bude všechna tvoje činnost vedena k bohulibému výsledku.

9. Uvědom si: Pravá pohnutka Božího a Kristova světla v tobě je láska.

Nepotlačuj proto také pozemské formy božské duchovní lásky.

Buď soucitný a ochotný pomoci všem méně zralým sourozencům, všem, kteří jsou unaveni pozemským putováním, smutní, nemocní, osamělí, potřební a nenávidění. Reaguj na signál lásky, na Boží a Kristovo světlo v tobě. To pak bude silné a mocné, posílené od Boha a Krista, a dosáhne těch, kteří je potřebují!

10. Podříd' dobrovolně svou vlastní vůli vůli tvého Tvůrce a měj pevnou důvěru a absolutní víru k Němu! Pak můžeš být přesvědčen: Jeho láska je stále v tobě a blahodárně působí ve tvém životě.

Budeš-li mimo to žít podle duchovních zákonů, pak nikoho nepoškoďíš a budeš zbaven vážných potíží.

11. Vmysli se do lásky Boží! Bůh pozoruje každé úsilí, které děláš z lásky.

Tím také plníš svůj životní plán duchovního vývoje, přiblížíš se Bohu a zdokonalíš svůj vlastní životní potenciál. Ty víš: Je třeba se ve škole života hodně učit lásce k Bohu a lásce k bližnímu.

Uvědom si, že pozemská láska bez duševní moudrosti není žádná láska!

Proto ti radím: Uč se rozlišovat mezi nestrannou a soucitu plnou láskou na jedné straně a emocionální láskou na straně druhé. Ta tě ochromuje a škodí ti!

Pamatuj si: Milovat v duchovním smyslu znamená nezištně rozdávat světlo lásky ze své vlastní duše a ducha. Ten tě spojuje se světlem lásky Boha a Krista.

12. Uvědom si z vlastní zkušenosti, že láska je univerzální prostředek k řešení mnohých tvých problémů, potíží a nedorozumění.

Má rada: Obrat' se ve svém „malém já – vědomí“ také na své „vyšší Já – vědomí“, abys odstranil všechny své problémy v duševní lásce! Nech svoji duševní lásku působit! Spoj v sobě vědomě k společnému vyzařování světlo lásky Boží jiskry, Kristovo světlo lásky a světlo lásky své duše a ducha! Budeš žasnout a radovat se, jak se i zauzlené problémy rozřeší.

13. Pamatuj si: Jestliže duchovně nezištně miluješ, jsou ti, kteří tě milují, na tvé straně. Proto se raduj: Život věčný čeká na tebe a na všechny, kteří Boha milují! Neboť Bůh je láska, a kde Jeho láska panuje, tam nedochází k rozdělení.

14. Neuvažuj o protihodnotě síly lásky, kterou vysíláš. Duchovní láska je nezištné darování energie lásky bez jakékoliv myšlenky na odměnu! Tvoje duše a duch se musí učit v pozemské škole života rozdávat stále více nezištně duchovní lásku.

Důsledkem tohoto procesu zrání je vnitřní krása, která odpovídá ideálu univerzální duchovní krásy.

15. Předej vše Boží moudrosti a lásce, neboť vše působí na tebe pozitivně podle zákona všemohoucnosti. Nech jednoduše panovat lásku, buď upřímný, čestný a láskyplný ve všech

lidských životních situacích! Pak nenajdou ti, kteří chtějí tvoji duchovní smrt, žádnou možnost, aby tě svedli k odklonu od Boha.

16. Ježíš přece řekl: „Miluj Boha nade všechno a svého bližního jako sebe sama!"

Tímto vysokým přikázáním vyjadřoval Ježíš: Netlum v sobě sílu Boží lásky, ani nepotlač sílu lásky k bližnímu. Ty do tebe proudí prostřednictvím Krista a vyšších duchovních bytostí. Předávej z lásky k bližnímu tuto sílu dál! Tvoje duše a duch si zákonitě ponechají to, co sami potřebují k vlastnímu duchovnímu vývoji, aby ses mohl vyvíjet k dokonalosti..

17. Snad se častěji ptáš: Jak mám jít svou duchovní cestou?

Je to jednoduché: Miluj! Miluj hodně! Mluv málo! Neodsuzuj nikoho! Snaž se o všechno, co je bohulibé, dobré, ušlechtilé a čisté! Dávej a dělej všechno pro svůj duchovní cíl a jdi neúnavně vpřed! Pak ti můžeme pomoci k tvému spasení!

18. Uč se žít tak, abys spojil své duševní, duchovní a pozemské síly do jednoho celku lásky.

Duchovní láska znamená, že vidíme dobro a Boží lásku, jak působí v Jeho zákoně příčiny a důsledku.

Přesvědč se, zda jsi již taková bytost lásky! Poznej, zda jsi ke všem duchovním sourozencům láskyplný, tolerantní, ochotný pomoci, trpělivý, přátelský, pokorný a ohleduplný! Všechny tyto dobré vlastnosti jsou spojeny v duchovním pojmu „láska“!

19. Radím ti: Buď vděčný za svoji karmu! Když ji správně využiješ, získáš mnoho duchovních poznatků.

Uč se chápat účinky zákonů a jejich příčiny. Nekritizuj svého Tvůrce, nestav se proti Němu. Odpor jen oslabuje tvé životní síly. Pomoz, miluj a buď vděčný všem, se kterými tě tvoje karma spojuje. Dozrávej duchovně a předávej svoje poznatky dále, aby také

jiní mohli být zbaveni své karmy. Tak pomůžeš při jejich spasení a budeš pomocníkem pro přípravu Kristovy cesty.

20. Často slyšíš od jiných, a někdy to snad říkáš také sám: „To je právě moje karma, to musím přijmout!“
Je správné a dobré, když přijmeš působení Božích zákonů. Těš se, neboť tato lidská slova jsou již takovým poznatkem!
Tím bude působení zákona příznivě ovlivněno. V duchovní pravdě platí, že milosrdná láska Stvořitele reaguje pozitivně na souhlas s karmou a poskytne ti větší prostor k opravě.

21. Zaměř svoji veškerou pozornost, svoje úsilí a působení na jedinou pravou skutečnost: na Boha. Neboť On je láska, je světlo, je život a pravda.
Buď šťastný, buď naplněn radostí a dívej se neochvějně vpřed do světla. Pohybuj se a žij ve věčně zářícím světle lásky Stvořitele, neboť on není žádná vratká relativita, ale absolutno tvého bezpečí.

22. Měj naději v pozitivních myšlenkách a modli se za ně!
To je metoda, která ti umožní lehčeji snášet svou karmu a véde k jejímu osobnímu ulehčení.
Uvažuj: Jakmile jsi pochopil svůj úkol, bude tvoje karma vyrovnaná a už pro tebe neexistuje. Využívej svůj pozemský život, aby ses osvobodil od minulých prohřešků!

23. Prováděj kontrolu myšlení, neboť tato činnost čistí, léčí a pozvedá tě k vyšším duchovním vibracím! A ty zase posilují duchovní rovnováhu.
Uvědom si to a uč se z toho, neboť tě karmický zákon vede k okolnostem a stavům v tvém životě, které potřebuješ pro svoje zdokonalení.
Přijmi proto s láskou všechno, co je ti z Boží milosti poskytnuto a hledej ve svém „vyšším Já“ to, z čeho se vedle svých vlastních zkušeností můžeš učit.

Moje rada: Vše je pro tebe snadnější, když se necháš prozářit duchovním světlem a duchovní láskou, a podřídíš se vůli Boží.

24. Já vím: Pro tvoje „nižší já“, také „ego“ zvané, je samozřejmé, že se bojíš nemoci, bolesti, nouze a zármutku. Proto ti radím: Víc, než ti může nabídnout celá tato země, nabízí ti Bůh, jestliže se Mu v lásce podrobíš tím, že přijmeš Jeho moudrý plán! Neboť v něm se skrývá duševní rozvoj, mír a srdce přeplněné vděčností a láskou.

25. Uč se něčeho se oprostit; uč se něčeho se vzdát; uč se něčeho se zřeknout, když tě Bůh zbaví něčeho, co ti bylo milé. Uvědom si v takové situaci: Bůh ti chce ve své hluboké lásce poskytnout pro tvůj život to nejkrásnější, to nejlepší, to nejčistší.

26. Milé sestry a bratři! Já, Emanuel, jsem se již zmínil: Tvoje karma je pro tebe nedokončenou lekcí. Proto ti radím: I při takové nedokončené lekci pozoruj s klidným vědomím, bez obav základní příčiny. Těš se, že jsi je objevil. Když je ještě neznáš, pros svého Tvůrce o možnost učít se při této příležitosti, jak s Boží pomocí svoji karmu překonáš. Tak se dostáváš postupně k novým poznatkům a zbavuješ se pout své minulosti.

27. Ty sám nemůžeš vědět, zda to, co je pro tebe lepší, leží v materiální, nebo duchovní úrovni. Uč se svůj kříž nést v oddanosti a v zaměření se k Bohu! Neboť tvůj život na Zemi v minulosti tě vede k tvému duchovnímu znovuzrození.

28. Nepochybuj nikdy o moudrosti svého Tvůrce! Nechá i pro tebe uskutečnit „zázraky“, pokud si to zasloužíš. Uvědom si: Miluj Boha z celého svého bytí, s plnou odevzdaností svých duchovních a vnitřních sil.

29. Hledej stále svého Tvůrce a jeho dobré skutky v sobě a kolem sebe. Při zvýšené vibraci svých smyslů si uvědomíš, že milosrdná Boží láska má s tebou a vývojem lidstva moudré a zá-
zračné záměry.

30. Víš ze své vlastní zkušenosti, že v pozemském životě se často něco nezdaří. Moje rada: Hledej, proč je tomu tak! Když najdeš příčiny, uč se z toho, když je nenajdeš, tak se netrap. Nech událostem volný průběh a pokus se vše podle svého svědomí na-
pravit, zvláště když jsou postiženi i tvoji bližní. Zaměř svůj duchovní pohled na Boha! On obnoví opět pořádek tak, jak je to pro tebe nejlepší. Uvědom si to jako pravdu!

31. Neplánuj nic, než to, co jsi předtím dobře rozvážil, je-
li to vůle Boží! Udržuj stále svoje vědomí, své smysly, své oči a uši otevřené pro pravdy a moudrosti, které ti chce Bůh o jiných sourozencích nebo o přírodě sdělit!
Neboť všechny věci působí vzájemně na sebe a pro hledače prav-
dy a moudrosti vedou k dobrému. Zvyšování tohoto vzájemného působení k dobrému vnímají zvláště duchovní sourozenci, kteří milují Boha z plného vědomí svých duší. Toto je působení v soula-
du s Bohem a Jeho zákony.

32. Na základě svých zkušeností se Stvořitelem si často říkáš: „Jak jsem mohl jen pochybovat o Boží lásce?“
Uvažuj: Vše je obsaženo v proudu života. Tak proudí také moud-
rost, víra a láska i do tvého života, a čím více máš důvěry ve své-
ho Tvůrce, tím více ovoce věčného života najdeš u Božího stolu.
Pamatuj si: Pochybnosti o Božím vedení přinášejí chaos a utrpení,
podřízení se Božímu vedení milosrdnou pomoc a lásku!

33. Nepřipusť ve svém vědomí žádné pesimistické myš-
lenky! Jsi nositel Boží jiskry a Kristova světla a životní radosti.

Nemáš žádný důvod, abys byl v krátkém rozpětí svého pozemského života zarmoucený nebo zatrpklý.

Mysli v mohutných duchovních dimenzích: Mnoho miliard lidských stvoření bylo již vtěleno do pozemských těl a dosáhlo duchovního Božího cíle, duchovního vzestupu a věčného života.

34. Nepoddávej se mamonu a nedovol také žádným materiálním životním potížím tohoto světa získat nadvládu nad tvým duchovním vědomím! Obrat' se hned na počátku svých pozemských potíží s prosbou o pomoc na Boha. Potom mistrně a správně zvládneš svoje problémy.

35. Když jsi tělesně unavený a ochablý, potom dávej zvlášť pozor! To je příležitost pro útoky negativních bytostí. Hledej rychle pevné spojení s Bohem, neboť tak ti pomůže osvěžující Boží láska, Jeho posilující dobrota a Jeho životadárná síla. Takže se můžeš zase napřímit a pokračovat v plnění svých povinností.

36. Nesoustřeďuj svoje myšlenky, pocity a slova na nemoci, disharmonie a jiné negativní potíže! Zaměř svoje snažení ve všech směrech jen na Boha, na Krista a na jejich zákonitou harmonii a pořádek. Potom pocítíš, jak se oprostíš od disharmonie svého těla a proměníš s Boží a Kristovou pomocí temné síly v léčebné zářící atomy.

Uvaž tuto větu! Kdybys mohl stále v těchto jasných atomech žít, nemohly by na tebe působit žádné disharmonické vibrace, neboť tato světelná energie odstraní ihned každý negativní nepřátelský vliv.

37. Překonej svůj egoismus! Potom se rozvinou květy tvého duchovního sebevědomí. Tvůj egoismus tě totiž omezuje a neponechává tvé duši a duchu žádné místo k dýchání a životu. Člověk bez egoismu je lidský a plný porozumění, soucitu a tolerance ke svým postiženým sestrám a bratrům. Egoismus naproti

tomu vede k prázdnotě a osamělosti. Nezištné působení zvyšuje lásku k Bohu, ke Kristu a ke všem spolustvořením.

38. Musíme si být stále vědomi, že potřebujeme odpouštět. Musíme se také učit, sami upřímně a dobrovolně odpustit, a to i bez ohledu na možné nevýhody.

Kdo již získal schopnosti vidět v nitru svého bližního Boží jiskru, pro toho je lehké vidět jednotu všeho stvoření.

39. Nebýt schopen odpustit, prominout, neprojevit dobrou vůli, to vše znamená utrpení! Pak jsi k tomuto utrpení připoutaný, pokud nejsi ochoten odpustit. Nediv se proto, když se ti přihodí nedobré věci! Takové činy přitahují k sobě podobné. Oprosti se od toho! Teprve pak žiješ v duchovní svobodě.

40. Oprosti se od neoprávněné kritiky a posuzování! Tvoji bližní, kteří to dělají, nevědí, co dělají. Působí proti Božímu plánu, který chce všechna stvoření osvobodit, spojit a duchovně zlepšit.

Modli se za ně a ukaž jim, jak mohou pomoci Boží plán uskutečnit!

On svým andělům vydal o tobě příkaz,
aby tě střežili na všech tvých cestách.

Ž 91,11

NĚKOLIK SLOV NA ROZLOUČENOU

Přečetli jste první „Rozhovory“, které vyšly bez Pavly.

Děkuji všem, kteří nám pomohli při práci na překladu i při kontrole českého textu, nebyla to snadná práce. Někteří možná namítnete: To není nic nového, to jsme už všechno slyšeli, to už dávno víme. Ale kolik vás podle toho také žije?

Doufám, že se nezlobíte, že jsem na počátku ponechal několik vět, které byly určeny mně osobně.

Je-li to vůle Boží, budou následovat další sešity. Naši duchovní přátelé nám slíbili všestrannou pomoc.

Srdečně zdraví

Váš František